



Kielce, dnia 20 marca 2024 r.
WI.54.12.2024

Pan Damian Stawski
Wójt Gminy Miedziana Góra

Szanowny Panie Wójcie,

Wnioskiem przesłanym do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Kielcach 21 lutego 2024 r. zwrócił się Pan o udzielenie odpowiedzi na pytania dotyczące naliczania opłaty za zajęcie pasa drogowego oraz odsetek za nieterminowe jej regulowanie.

W oparciu o przedstawiony we wniosku stan faktyczny, Regionalna Izba Obrachunkowa w Kielcach przedstawia następujące stanowisko w sprawie.

Zgodnie z art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 320) zajęcie pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg, wymaga zezwolenia zarządcy drogi, wydanego w drodze decyzji administracyjnej. Za zajęcie pasa drogowego pobiera się opłatę, ustaloną przez właściwego zarządcę (art. 40 ust. 3 i ust. 11 ww. ustawy). Decyzja wydawana na wniosek, kierowana jest do konkretnego wnioskodawcy i kształtuje jego sytuację od momentu wydania, określając skutki prawne w niej wskazane do czasu wyeliminowania decyzji z obrotu prawnego. Decyzja ma charakter czasowy i w sytuacji zmiany właściciela urządzeń lub obiektów umieszczonych w pasie drogowym przed upływem okresu ważności decyzji sprzedający nieruchomość powinien poinformować o tym fakcie organ wydający decyzję. Nowy właściciel powinien natomiast zwrócić się o zezwolenie na zajęcie pasa drogowego pod rygorem nałożenia na niego kary pieniężnej za zajęcie pasa drogowego bez zezwolenia (art. 40 ust. 12 pkt 1 omawianej ustawy). Zarządca drogi po uzyskaniu informacji o zbyciu nieruchomości powinien stwierdzić wygaśnięcie decyzji o wydaniu zezwolenia na pierwotnego właściciela na podstawie art. 162 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.). Przepis ten stanowi, iż organ administracji publicznej stwierdza wygaśnięcie decyzji jeżeli stała się bezprzedmiotowa. Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem administracyjnoprawnym bezprzedmiotowość wiąże się z istnieniem stosunku administracyjnoprawnego, a więc z istnieniem jego przedmiotu, podmiotów oraz obowiązków i uprawnień stron. Zatem zbycie nieruchomości związanej z wydaną decyzją powoduje utratę elementu podmiotowości uprzednio wydanej decyzji. Decyzja o wygaśnięciu ma charakter aktu deklaratoryjnego i wywołuje skutki prawne ex tunc czyli od dnia, w którym powstała przesłanka wygaśnięcia decyzji, a więc od dnia nabycia nieruchomości przez nowego właściciela. Okres przejściowy między wygaśnięciem decyzji pierwotnej, a wydaniem decyzji dla nowego właściciela nieruchomości wypełnia znamiona deliktu administracyjnego, o którym mowa w art. 40 ust. 12 pkt 1 ustawy o drogach publicznych. Wyjątek od zasady, iż nowy właściciel powinien zwrócić się o zezwolenie na zajęcie pasa drogowego przewidują przepisy art. 40 ust. 15a - 15e omawianej ustawy, stanowiące że organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 40 ust. 1, za zgodą strony, na rzecz której decyzja została wydana, przenosi tę decyzję na rzecz innego podmiotu, który wyraża zgodę na przejęcie wszystkich

warunków określonych w decyzji. W przypadku przeniesienia decyzji, obowiązek uiszczenia opłaty za zajęcie pasa drogowego, w zakresie, w jakim nie została uiszczona, ciąży na podmiocie, na który została przeniesiona decyzja.

Stosownie do art. 40d ww. ustawy w przypadku nieterminowego uiszczania opłat pobiera się odsetki ustawowe za opóźnienie. Opłaty za zajęcie pasa drogowego stanowią niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym, o których mowa w art. 60 pkt 7 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1270 ze zm.). Do niepodatkowych należności budżetowych należy stosować przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2023 r. poz. 2383 ze zm.), w zakresie nieuregulowanym w przepisach odrębnych. Skoro przepis art. 40d ust. 1 ustawy o drogach publicznych wskazuje wprost, że w przypadku nieterminowego uiszczania opłat za zajęcie pasa drogowego pobiera się odsetki ustawowe, to w tym zakresie nie stosuje się przepisów dotyczących naliczania odsetek za zwłokę, określonych w ustawie Ordynacja podatkowa, w tym art. 54 § 1 pkt 5 tej ustawy.

Dochodzenie należności z powyższych tytułów powinno odbywać się na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2023 r. poz. 2505 ze zm.).

Jednocześnie pragnę podkreślić, że jest to jedynie stanowisko Regionalnej Izby Obrachunkowej w Kielcach, która nie posiada uprawnień do dokonywania powszechnie obowiązującej wykładni przepisów prawa.

Z poważaniem,

ZASTĘPCA PREZESA

Regionalnej Izby Obrachunkowej w Kielcach

Zbigniew Rękas

(podpisano elektronicznym podpisem kwalifikowanym)